

Mihajil Majkov je izdal povest *Istorija odnogo braka*. Ta povest nekoliko spominja povesti Tolstega: «Krečarskuju Sunatu». Ni pa vse narisano tako rezko, semtertja bolj spominja francoskih realistov. Vidi se, da v Rusiji hočejo nekateri posnemati Tolstega, pa se jim nič prav ne posreči.

Izmed literarnih del je posebno omeniti *Kritiko-Bijografičeskij Slovar russkih pisatelej i učenyh*, katerega izdaje C. A. Bengerov. Tega dela je izšel sedaj tretji zvezek. Priporoča se vsakomur, ki se zanima za rusko slovstvo in sploh za ruski duševni napredek. Delo je pisano temeljito in je obžalovati le to, da precēj počasi napreduje. Pisatelj pa obeta, da bode delo nadaljeval hitreje.

Rusko slovstvo nikakor ni ubožno, kar se tiče poljudno pisanih prirodznanskih del. Dimitrij Kajgorodov je izdal v drugič nedavno jako zanimivo pisano knjigo *Iz zelénago carstva*. Ta knjiga je pisana jako živo. Pisatelj nekako poetično gleda na narodo in ume jako umetno razkladati. — Drugo tako knjigo je pa izdala gospa L. P. Šelganova z naslovom: *V strané kontrastov*. V njej se opisuje Srednja Azija v prirodopisnem, narodopisnem in zgodovinskem pogledu. Posebno lepo so opisani običaji tamošnjih prebivalcev. Veliko storita za razširjenje znanstev med narodom časopisa «Priroda in Ljudi» in pa «Nauka i Žiznj», katera imata pred vsem namen, prirodznanstvo širiti med narodom. Prvi list, ki pa ni dobrega duha, prinaša tudi leposlovne spise in ima lepe podobe. Letos priobčuje času primeren roman «Kristof Kolumb».

Rusko slovstvo sploh pa ni bogato, kar se tiče znanstvenih jezikoslovnih del. Ko je v zahodnih slovstvih kar na izbiro raznih pripomočkov za jezikoslovca, dobiti je v ruskem slovstvu

težko tako delo. Posebno Rusi pogrešajo dobrega etimoložnega slovarja. Imajo sicer dva, pa jeden je že močno zastaran, zakaj izšel je že pred desetimi leti, drugi je pa jako nezanesljiv, kakor so se izjavili strokovnjaki. Letos je N. B. Gorjajev izdal podobno delo z naslovom: *Opit sravniteljnago etimologičeskago slovarja literaturnago jazika russkago*. Žal, da tudi to delo ne zadošča zahtevam sedanje znanosti. Posebno kar se tiče fonetike, je jako nedostatno.

Rusko slovstvo se posebno odlikuje po svojih velikih mesečnikih. V tem oziru se odlikuje *Russkaja Mistlj*, za katero piše med drugimi tudi grof Tolstoj, potem *Severnyj Věstnik*, *Věstnik Evropy*, *Russkoje Bogatstvo* in še več drugih. Ti listi se pečajo s politiko, leposlovjem, z znanostmi in sploh z vsem javnim življenjem ruskim. Najboljši med njimi je pač «Věstnik Evropy», ki prinaša poleg jako dobrih spisov tudi razgleda o političnem, slovstvenem in društvenem življenju. Tako je pa ta list bolj pisan v zapadnoevropskem duhu, «Russkoje Bogatstvo» pa precēj goji modroslovje, toda v tem oziru je premalo izvirnega, ker prinaša preveč prevodov iz francoskega in nemškega, ki niso vselej najboljši. V slovstvenem oziru sta pa najboljša *Kolosja* in *Panteon Literaturny*. Prvi list izhaja vsak mesec, drugi pa le vsako četrletje. V letošnjem letniku «Kolosja» je posebno omeniti spis Varšavskija Vospominanija N. P. Makarova 1830. god. Pisatelj popisuje v jako zanimivi obliki in korenitem jeziku svoje bivanje tega zgodovinski znamenitega leta v Varšavi. Kako krepko in jasno je tukaj opisano vojaško življenje! Ves svoj spis je pa pisatelj osolil z zdravim humorjem. Posebno so klasiški opisani nekateri originali iz tedanjega časa. P.

Razne stvari.

Domača glasba.

Podoknica iz «Teharskih plemičev». Transkripcija, za klavir zložil K. Hoffmeister. Gospodu dr. Benj. Ipavcu v prijazen spomin. Založila L. Schwentnerjeva knjigarna v Brežicah. Cena 50 kr., po pošti 55 kr. — Slovenske skladbe za glasovir so jako redke, in še za te, kar jih imamo doslej, zahvaliti moramo večinoma «Glasbeno Matico». Tem bolj nas veseli vsaka novost na tem polju, ki se je pri nas šele začelo obdelovati. Veselo znamenje je, da se je začela pri nas sedaj glasbena umetnost gojiti na popolnoma domači podlagi. Lahko se nadejamo, da bode naša glasbena umetnost kmalu krepkeje napredovala, ako bodo glasbeniki hodili po tej poti. Naznanili smo že več transkripcij obče razširjenih narodnih napevov; tudi ta skladba se lahko prišteva onim, zakaj njena snov in duh, ki jo prešinja, sta domača. Deli se v tri dele: Prvi nam podaje napev podoknice z na-

vadnim spremljanjem in podloženimi besedami, tako, da je pripraven tudi za petje. Drugi in tretji del pa izpreminjata napev na umeten način dvakrat. Najprej se igrajo prvi takti v molu jako počasi in tiho, potem pa preskoči skladba zopet v prejšnji tempo. Napev je kaj umetno sedaj v najvišjih glasovih, sedaj zopet v nizkem basu, spremljanje pa se ovija okoli njega v bujnih akordih, a tako, da se prvotni napev vedno lahko zasleduje. Seveda je v tem za igralca velika tehnična težava, kakor tudi nagli prehodi iz hitrih stavkov v počasne, iz najnežnejših v najglasnejše, kateri pridejo do vrhunca v končnem stavku «Presto». Ta se pa počasi izlije v čisto tihi zadnji as-dur-akord. — Cena skladbi je za naše razmere, a tudi v primeri s ptujimi skladbami, jako skromna. Želimo torej, da se čim najbolje razširi med občinstvom ter izpodrine neštivilno množico onih ptujih skladb, ki za drag denar pačijo pravi umetniški vkus.

E. L.